

skal jeg tillade mig at oplyse og citere de Data, om hvilke der kan blive Spørgsmaal. Efter at Forhandlingerne angaaende den paagjældende Embedsmands Entledigelse havde fundet Sted her i Thinget, paa den forrige Rigsdag, henvendte jeg meg personlig til ham, for at omtale, om han ikke fandt Anledning til at indgive Ansøgning om sin Entledigelse, eftersom han dog var i noget fremrykket Alder, og navnlig da der paa den Tid her i Thinget forelaa et Forslag, som vel ikke blev til Lov i den Session, men som netop i de Dage havde Udfigt til at blive det, ifølge hvilket en Embedsmand, som gif af paa Bartpenge, ikke skulde have sin fulde Gage, men kun $\frac{2}{3}$, hvilken senere kunde nedfattes, naar han ikke fik nogen ny Ansættelse, og selvfølgelig var der dengang Rimelighed for, at hans Stilling vilde blive værre, naar han gif af ifølge Embedets Inddragelse, end efter indgiven Ansøgning om Afsted. Dertil fandt han sig imidlertid ikke foranlediget, og i sin Skrivelse af 17de Juni 1850, der foreligger, ytrer han, at han, naaget hvad jeg Dagen iforveien havde anført for ham, ikke var fundet at indgive nogen Ansøgning om sin Entledigelse, da han følte sig i Bestidelse af de fornødne Kræfter til at forestaae sit Embede, og han stode derfor paa Regjeringens Bistand, saa meget mere, som Staten ved at meddele ham Afsted, ikke vilde vinde, da han i saa Fald maatte beholde sin Gage, 3000 Rbd., som Bartpenge. Jeg finder Anledning til at fremhæve, at det fra hans egen Side er opfattet som Bartpenge, da han gif ud fra den Forudsætning, at hans Gage maatte tilfalde ham med det fulde Beløb; under Correspondencen er Udtrykket „Bartpenge“ senere blevet ombyttet med Udtrykket „Pension“, netop for at det kunde blive taget under Overveelse, om det var muligt at affedige ham med et mindre Beløb end det, han havde høvt i Gage, da det var et Spørgsmaal, hvis Afgjørelse maatte lades Finantsbestyrelsen aldeles aaben. Sagen kunde imidlertid ikke dengang finde sin Afgjørelse, da det var nødvendigt at correspondere derom med Finantsministeren, og den paagjældende Embedsmands Erklæring blev derfor sendt til Finantsministeriet, tilligemed en Udsvikling af, at det var nødvendigt, at denne Sag blev

moden til Afgjørelse samtidig med Finantslovens Forelæggelse til allerhøieste Stadfæstelse, for at Entledigelsen kunde finde Sted ligesaa hurtigt, som Gagen blev strøget. Dette blev vel ikke opnaaet, men jeg fremhæver det ogsaa kun her med Hensyn til en anden Sag. Der blev altsaa, som sagt, skrevet til Finantsministeriet derom og meddeelt Alt, hvad der lod sig oplyse om Sagen, navnlig hvor lang Tid den paagjældende Embedsmand havde tjent — nemlig i en Tid af 40 Aar — og overhovedet saadanne Oplysninger, som ellers meddeles, naar der er Spørgsmaal om en Embedsmands Pensionering; det blev ogsaa fremhævet, at Vedkommende maatte anses at have et velgrundet Krav paa, at hans Pension fastfattes saa fordeeltigt, som de gjældende Regler tillode det, og der var heller ikke nogen Anledning for Indenrigsministeriet til at inhævere denne Forskjel mellem Pension og Bartpenge, da der ikke var nogen særdeles Grund til at antage, at der vilde blive Spørgsmaal om, at Staten atter vilde ansætte vedkommende Embedsmand, og da netop Pensioneringen mulig kunde føre til et lavere finantstelt Resultat end Bartpenge; — iøvrigt blev hele Sagen henstillet til Finantsministeriet. Dette Ministerium svarede under 16de Juli, at man, ifølge de oplyste Omstændigheder og som Følge af, at Entledigelsen fandt Sted efter de hidtil gjældende Regler, maatte tilstaae ham af Statskassen den fulde Gage i aarlig Pension, nemlig 3000 Rbd., at regne fra Entledigelsens Dato. Derefter er senere den fornødne Erklæring indhentet fra den Embedsmand, der skulde overtage Embedet, nemlig Amtmanden, men som ikke var forpligtet dertil — hvoraf det yderligere fremgaar, at der bestod to forskellige Embeder, — om, at han vilde overtage de særegne Stiftamtmands Forretninger, og, efterat hans Samtykke dertil var erhvervet, er Entledigelsen skeet. Jeg troer, at naar man sammenholder dette med hvad der er stemmende med de hidtil almindelige Regler, saa vil man finde, at det ofte har været Tilfældet, at naar et Embede er blevet inddraget, og det var en ældre Embedsmand, hvis Tjeneste Administrationen ikke ansaae det for at være af særdeles Interesse at stikke sig Anvendelsen af, der gif